

IN MEMORIAM

JOZEF ACKX, ere-voorzitter van Heyst Leeft

Op de valreep van het feest naar aanleiding van het 15-jarig bestaan van onze vereniging ging Jozef Ackx van ons heen, na een langdurige ziekte als gevolg van een auto-ongeval.

Wie in 1900 geboren is draagt in zich de resten van de vorige eeuw en de kiem van de komende eeuw. Zo begon enkele jaren terug Dany Vantorre het levensverhaal van Jozef.

Jos werd inderdaad op 27 oktober 1900 als visserskind en oudste van 5 in de Steenstraat 27 geboren. Uit het stamboomonderzoek destijds opge maakt door ere-bestuurslid René Vlietinck naar aanleiding van het gouden huwelijksjubileum van Jozef en Madeleine, blijkt dat de familie reeds in 1698 te Heist aanwezig was. Jozef was dus een rasechte Heistenaar, en het is dan ook niet te verwonderen dat hij in 1974 mede aan de wieg stond van Heyst Leeft.

Pas bij zijn eerste communie verwisselde hij de kloefen met een paar schoenen. Van naar school gaan was er niet altijd sprake. Eerst ging hij naar het kleuterklasje van de suters om dan tot bijna zijn twaalf jaar te leren in de gemeenteschool in de Pannestraat. Reeds op 11-jarige leeftijd moest hij immers het zeegat in als lavertje. Na enkele jaren werd hij half-man op dezelfde boot waar zijn vader stuurman was. Een vaartuig van Debra. Hij vaarde er samen met Den Dullen en Ko Brouckaert.

Tijdens de eerste wereldoorlog evacueerde hij met de Z 31 naar Vlissingen, om uiteindelijk samen met honderden andere Heistenaars in Zierikzee (NL) te belanden. Verleden jaar nog werkte Jos mee aan onze tentoonstelling rond dit thema in de zaal Ravelingen.

In die oorlogsperiode redde Jos ook twee kindjes van de verdrinkingsdood, daad van moed en zelfopoffering waarvoor hij een eervolle onderscheiding kreeg.

De periode van zijn "troep" was een belangrijke, maar ook dramatische tijd. In 1920 trok hij het soldatenplunje aan te Dendermonde, waarna hij gekazerneerd werd in Antwerpen.

Pas in 1922 kreeg hij verlof ingevolge zware ziekte van zijn moeder, en op het ogenblik dat zijn vader vermist was op zee, ingevolge een orkaan. 33 dagen later spoelde het lijk aan in Frankrijk, waar het tijdelijk in de duinen werd begraven. Later werd het lijk overgebracht naar Heist en begraven op het oude kerkhof in de Heistlaan.

Jozef heeft ook veel gesukkeld met zijn gezondheid. In die periode kreeg hij voor het eerst pleuritis (het fleursel).

Na een lange periode van ontredde herpakte hij zich en nam de verantwoordelijkheid op zich voor het gezin? Als kostwinner hij hij werken in Rijsel, Parijs, Brussel, Luik.

Tegen eind 1926 begon hij een vishandel te Zeebrugge en maakte hij kennis met Madeleine Coppens, zijn zo geliefde vrouw. Zij had een naaiatelier, en dit zou bepalend worden voor zijn toekomstige activiteiten.

Op 22 januari 1927 huwde hij en begon een periode van gevuld leven, niet van tegenslag gespaard. Zo had Jozef niet het geluk kinderen te hebben.

De vishandel in Zeebrugge werd een bloeiende zaak en pakhuis nr 2 was een zeer drukke werkplaats. Jozef was dan ook de eerste om een camion (omgebouwde luxe-voiture vertelde hij) te kopen.

Tot in 1939 hield hij de viscommerce aan. De oorlog en de zwakke gezondheid stelden er vroegtijdig een einde aan. Gelukkig had madeleine in 1933 de klakkenwinkel van Victor Dewilde overgenomen, als aanvulling van haar confectie-activiteiten. Noodgedwongen werkte Jozef zich in de kleermakersbranche in, met succes. Dit bewijst trouwens duidelijk zijn veelzijdigheid.

Het leven van Jozef en Madeleine waren een opeenvolging van vreugde en beproeving.

De tweede oorlog was weer een zwarte bladzijde in hun levensboek, want ook zij moesten vluchten naar Knokke. Na de oorlog konden zij gelukkig de verborgen voorraad stoffen te gelde maken bij de achtergebleven Engelsen en Canadezen.

Samen bouwden zij de confectiezaak in de kardinaal Mercierstraat uit, en zorgden hrhaaldelijk voor het eerste pak voor vele Heistenaars. Men kwam er voor een "kostuumtje" voor de eerste communie, de plechtige communie en om een trouwpak. Hij zorgde zelfs lange tijd voor de uniformen voor de politie.

In 1956 werd de zaak, weer om gezondheidsredenen, overgelaten aan de huidige exploitant Jean Medaerd.

En weer startte Jozef met een nieuwe bezigheid, eerst zowat als therapie, later als hobby. Als autodidact kapte hij een ontelbaar aantal visserskoppen en volksfiguren. Vele malen exposeerde hij en in menig huis te Heist hangt of staat een houtwerk van Jozef. Zoals reeds vermeld was hij in 1974 medestichter van Heyst Leeft, waarvan hij in 1988 ere-voorzitter werd.

Jozef Ackx zal bij ons in herinnering blijven als een minzaam man, gehard door het leven, waarvan hij in stilte genoot.

Zelfs na de dood van zijn geliefde Madeleine, zijn zwaarste beproeving wellicht, maakte hij toch nog van elke dag het beste... ook na zijn ongeval en ziekte.

Wij Heistenaars zullen door het bekijken van het Sint-Antoniusbeeldje aan de inkom van kerk, en het Onze Lieve Vrouwebeeldje in het visserskapelletje, beide van zijn hand, steeds aan hem herinnerd worden.

Het levensverhaal van Jozef Ackx werd enkele jaren terug in tien episodes in ons tijdschrift beschreven door de toenmalige sekretaris Dany Vantorre.

De cineast Lucien Heyneman verfilmde het gevulde leven van Jozef, film die door ons in de zaal Ravelingen werd vertoond tijdens ons jaarlijks avondje Heyst.

Op 18 februari 1990 nam Jozef Ackx in stilte na een lange, moedig gedragen ziekte afscheid van het leven in de Fabiola-kliniek te Blankenberge.

Hij werd de zaterdag daarop begraven te heist na een plechtige uitvaart mis.

Op zijn kist prijkte het bloemstukje van Heyst Leeft.

André Desmidt